

Didžioji dalis, daugiau nei pusė Lietuvos jaunimo, nesavanoriauja ir jaunimo organizacijoms nepriklauso. Tokius duomenis parodė Lietuvos moksleivių sąjungos atliktas tyrimas. Vaiko teisių gynėjai nori paskatinti vaikus ir suaugusiuosius jungtis prie savanoriškų organizacijų, mat tai ne tik suteiks jaunam žmogui reikiamos gyvenimiškos patirties, bet ir ugdyt empatiją, padės susirasti draugų.

„Savanorystė yra reikšminga vaiko charakterio formavimuisi, nes ji ugdo empatiją, atsakomybę ir gebėjimą bendradarbiauti“, – sako vaiko teisių gynėja Lina Kudriavcevaitė. Anot pašnekovės, dalyvaudamas savanoriškoje veikloje, vaikas susiduria su įvairiomis gyvenimo situacijomis ir mokosi suprasti kitų žmonių poreikius bei jausmus. Tai plečia jo emocinį intelektą ir skatina atjautą.

Daugiau pasitikėjimo savimi ir naujos draugystės

Be to, savanorystė stiprina pasitikėjimą savimi, nes vaikas mato savo pastangų rezultatus ir supranta, kad jis gali daryti teigiamą įtaką aplinkai. Tokia veikla taip pat padeda ugdyti socialinius įgūdžius, nes vaikas mokosi bendrauti su įvairiais žmonėmis, dirbti komandoje ir spręsti problemas. Šios patirtys padeda formuoti stiprų atsakomybės jausmą, kuris yra svarbus bruožas formuojant savarankišką ir sąmoningą asmenybę.

„Šiuolaikinis jaunimas dažnai skundžiasi, kad sunku susirasti draugų ir juos išsaugoti. Didelė dalis bendravimo vyksta socialiniuose tinkluose, tad gyvas bendravimas tampa iššūkiu. Būtent savanoriška veikla gali tapti savotiška pagalba jaunam žmogui, ieškant bendraminčių, draugų. O tėvams bus bent šiek tiek ramiau, kad vaikas nenuklys į prastos kompanijos gretas“, – tikina L. Kudriavcevaitė.

Geriausia - pradėti nuo savęs

Jeigu bendraamžiai mokykloje, būreliuose, tėvai ir kiti artimieji nesavanoriauja, vaikas gali netgi nematyti prasmės jungtis prie savanoriškų organizacijų. Be to, neretai jauni žmonės prioritetą teikia atlygiui, tad neatlygintinas darbas ne visiems yra prioritetas ir teks vaiką paskatinti.

Anot vaiko teisių gynėjos, pirmiausia, tėvai gali parodyti savanorystės pavyzdį savo pačių gyvenime: „Vaikai dažnai mokosi stebėdami, todėl, jei jie mato tėvus aktyviai dalyvaujančius bendruomeninėje veikloje, jie greičiau patys norės išbandyti tokią patirtį.“

Taip pat svarbu pasikalbėti su vaiku apie savanorystės prasmę ir naudą tiek jam, tiek

aplinkiniams, pabrėžiant, kad net maži veiksmai gali padaryti didelį skirtumą. Tėvai gali pasiūlyti veiklas, kurios atitinka vaiko interesus – pavyzdžiui, gyvūnų prieglaudos, aplinkosaugos projektai ar pagalba vaikų renginiuose. „Svarbu, kad vaikas jaustųsi įtrauktas ir motyvuotas, o ne verčiamas. Be to, tėvai gali palaikyti vaiką, padėdami jam rasti tinkamas savanorystės galimybes, ir pasidalinti džiaugsmu dėl jo pasiekimų, taip sustiprindami jo motyvaciją tęsti tokias veiklas. Šitaip savanorystė tampa ne tik naudinga patirtimi, bet ir svarbia asmeninio tobulėjimo dalimi“, – pataria L. Kudriavcevaitė.

Video medžiagą su vaiko teisių gynėjos Linos Kudriavcevaitės interviu žiūrėkite [čia](#).

Kilus klausimams, kviečiame žmones pasikonsultuoti su vaiko teisių gynėjais skambinant nemokamu tel. 0 800 10 800, taip pat galima rašyti žinutę interneto svetainėje vaikoteises.lrv.lt esančiame pokalbių laukelyje. Pranešti apie vaiko teisių pažeidimą galima artimiausiame vaiko teisių apsaugos skyriuje, užpildant formą Tarnybos interneto svetainėje arba skambinant Skubiosios pagalbos tarnybų ryšio numeriu 112.

